Han är bygdemusiken trogen

I en liten hemtrevlig stuga vid Erikslund i Skebokvarn bor 81-årige Edvard Pettersson. En glad och nyter ålderman, som alltsedan barnsben varit en varm anhängare av hembygdsmusik.

Edvard är själv en musikens mästare. En gäst eller främmande, som besöker Erikslund och hans hem, blir ofta trakterad med musik.

Då plockar Edvard fram sin klenod, den till åren komna fiolen och drar en sprittande polska eller hambo. Då vaknar hans händer och fingrar till liv. Då drömmer sig Edvard bort till en lövad dansbana någonstans eller minns folkvimlet och det glada livet vid spelmansträffar i Sörmland.

Edvard var en av eldsjälarna för tillkomsten av Sörmlands spelmansförbund. Tillsammans med nyss avlidne Gustaf Wetter, förespråkade Edvard tillkomsten av ett spelmansförbund. Han hade också glädjen att se sina tankar vinna gehör.

Edvard har en uppsättning fina diplom på väggen i Skebokvarnsvillan. Givetvis också musikinstrument av gammalt dato.

Sedan förbundsbildandet 1925, har Edvard i alla år varit medlem av spelmansförbundet, vilket också uppmärksammades i samband med femtioårsjubileet.

— Jag tror att jag är den ende som finns kvar sedan bildandet av förbundet, menar Edvard.

— Men redan 1923 började vi prata om att bilda ett förbund i Sörmland.

— Det var vid en träff i Södertälje där ett antal bygdespelmän samlats för att svara för underhållning. Men då blev det bara prat. Först 1925 när vi drog samman i en storträff i Malmköping så blev det förbundsbildande . . .

— Vi tyckte att det vore bra med ett förbund. Då kunde vi samla in alla gamla låtar som fanns och agera under ett namn, förklarar Edvard.

— Vi ville heller inte att några skulle tjäna pengar på allmogemusiken, vilket inte alls var ovanligt förr om åren.

Fiolen är Edvards käraste instrument. Den har följt honom under alla åren och bidragit till många glada stunder. Som liten grabb, året 1912, hade han lyckan att få köpa en fiol. En begagnad sådan. Den kostade då 20 kronor i en musikhandel i Stockholm.

— Idag är min fiol ovärderlig. Jag har haft den under alla åren och skulle inte kunna skiljas från den.

— Jag minns så väl första gången jag var ute och spelade i större sammanhang. Det var i trakterna där jag är barnafödd, vid Helgaö utanför Strängnäs.

Musiken är livet för Edvard Pettersson. En musikant och spelman av den gamla stammen som medverkat vid ett otal spelmansstämmor i länet.

— Jag var 16 år så jag spelade upp majstången för första gången. Ett minne som man aldrig glömmer, menar Edvard.

Sedan den midsommaraftonen har det varit många spelningar. Edvard kommer inte ihåg hur många träffar han medverkat i, men det är åtskilliga. Diplomen på väggen i hans hem minner också om skickligheten i hans musicerande.

Men vid sidan om spelandet komponerar också Edvard låtar av äldre ursprung. Han har en bandspelare som ofta kommer till heders där man kan avnjuta hembygdslåtar och även nya.

— Jag har tänkt att efterlevande skall ta hand om musiken som finns inspelad på banden. Då kan de få höra hur det lät i gången tid.

— Själv försöker jag att hänga med på spelmansträffar så länge jag kan, menar Edvard.

Hon har vävt i mer än 60 år